

Sygn. akt: IV RC 376/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 października 2021r.

Sąd Rejonowy w Rybniku Wydział IV Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia SR Katarzyna Rybczyńska

Protokolant: Dorota Krupińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 października 2021r. w R.

sprawy z **powództwa małoletniego J. R. reprezentowanego przez matkę P. P.**

przeciwko R. R.

o podwyższenie alimentów

- 1) oddala powództwo;
- 2) odstępuje od obciążania małoletniego powoda kosztami procesu.

Sygn. akt IV RC 376/20

UZASADNIENIE

Małoletni powód J. R. reprezentowany przez matkę domagał się podwyższenia alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z 27 lutego 2018 r. w sprawie sygn. akt III RC 542/17 zmienionych mocą wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z 6 września 2018 r. w sprawie sygn. akt VI Ca 368/18 z kwoty po 1300 zł miesięcznie do kwoty po 2200 zł miesięcznie, począwszy od 1 kwietnia 2020 r.

W uzasadnieniu podano, że od czasu poprzedniego ukształtowania obowiązku alimentacyjnego minęły dwa lata. Po stronie powodowej doszło do istotnej zmiany stosunków. Małoletni wraz z matką przeprowadził się do R., rozpoczął naukę obowiązkową w „zerówce”. Nastąpiło również pogorszenie stanu zdrowia małoletniego, zdiagnozowano u niego dysocjację układu nerwowego oraz alergię pokarmową oraz ogólną na pyłki traw i zbóż. Sytuacja finansowa i zdrowotna matki małoletniego powoda również uległa zmianie. Zachorowała ona 3 lata przed wytoczeniem powództwa na zespół jelita drażliwego. Od 30 marca 2020 r. z uwagi na zaostrzenie choroby pozostawała na dłuższym zwolnieniu lekarskim, a następnie została skierowana na zasilek rehabilitacyjny. W związku z pogarszającą się sytuacją zawodową i zdrowotną matka małoletniego powoda zmuszona była do sprzedaży domu w Z., aby zabezpieczyć potrzeby życia i pozbyć się zobowiązań kredytowych. Podkreślono, że choroba matki powoda uniemożliwia jej podjęcie jakiegokolwiek pracy. Podniesiono również, że pozwany zarabiał ok. 7000 zł miesięcznie na dzień rozpoznawania sprawy w roku 2018 roku, gdzie sam zadeklarował wysokość osiągniętych dochodów. (k. 3-5)

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu podniósł, że dotychczasowa kwota alimentów pozwala na zaspokojenie potrzeb utrzymania małoletniego. Wskazał, że matka małoletniego powoda uniemożliwia mu realizację kontaktów z synem, a w związku ze stwierdzonymi naruszeniami zasądzono od niej na rzecz pozwanego kwotę 88.000,00 zł. Obecnie trwa postępowanie egzekucyjne, wszczęte na wniosek pozwanego o wyegzekwowanie od matki powoda zasądzonych świadczeń za naruszenia w postaci utrudniania kontaktów z synem. W ocenie pozwanego niniejsze powództwo to próba uzyskania przez stronę powodową środków na opłacenie powyższych świadczeń. Strona powodowa pragnie

doprowadzić do sytuacji, w której pozwany będzie utrzymywał nie tylko swojego syna ale również jego matkę. Pozwany zakwestionował wskazane w pozwie choroby małoletniego oraz wzrost kosztów utrzymania małoletniego w związku z ich zdiagnozowaniem. Zarzucił, że wysokość kosztów utrzymania małoletniego nie została wykazana stosownymi dokumentami. Nadto małoletni obecnie uczęszcza do publicznego przedszkola, zatem koszty jego utrzymania w tym zakresie uległy obniżeniu. Zarzucił również, że z dołączonych do pozwu rachunków za produkty spożywcze wynika, że dolegliwości jakie ma matka powoda nie mogą być na tyle poważne aby uniemożliwić jej normalne funkcjonowanie i kontynuowanie pracy zarobkowej. Co więcej przedłożyła zaświadczenie lekarskie, z którego wynika, że występują u niej objawy zespołu jelita drażliwego, a dokumenty z ZUS świadczą o tym, że jest ona czasowo niezdolna do pracy. Podkreślił również, że jest izolowany od małoletniego przez jego matkę (k.97-109)

Sąd ustalił.

Małoletni powód J. R. ur.(...) pochodzi z nieformalnego związku (...) i pozwanego.

Dotychczasowy obowiązek alimentacyjny pozwanego względem małoletniego powoda został ustalony na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z 27 lutego 2018 r. w sprawie sygn. akt III RC 542/17 zmienionego mocą wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z 6 września 2018 r. w sprawie sygn. akt VI Ca 368/18 na kwotę po 1300 zł miesięcznie.

Małoletni powód miał wówczas 4 lata i uczęszczał do niepublicznego Przedszkola (...) w Z.. Pozostawał pod opieką matki, dodatkowo zajmowała się nim niania.

U małoletniego rozpoznano objawy nerwicy dziecięcej i z tego względu pozostawał pod opieką lekarza psychiatry. Uczestniczył w terapii psychologicznej dla dzieci z nerwicą, która odbywała się w G.. Miesięczny koszt terapii psychologicznej kształtował się na poziomie 360 zł. U małoletniego zdiagnozowano również alergię pokarmową, pozostawał na diecie eliminacyjnej i bezglutenowej. P. mleko modyfikowane, jadalne kaszki, miód oraz ekologiczne warzywa, owoce oraz mięso. Małoletni był leczony sterydami, poddawany inhalacjom i przyjmował leki przeciwwirusowe. Dodatkowo przyjmował wapno, witaminę C i leki przeciwalergiczne, których koszt to 50 zł jedna dawka na 2 tygodnie. Małoletni korzystał ze specjalnego obuwia ortopedycznego. Miał również uczęszczać na hipoterapię, której miesięczny koszt to 400 zł. Całkowity koszt utrzymania małoletniego ustalono na kwotę 2800-3000 zł miesięcznie, a składały się na nie: odzież 800 zł, kosmetyki i środki higieny 50 zł, suplementy 50 zł, przedszkole 615 zł, niania 300 zł, ubezpieczenie 100 zł, leki 300 zł, materiały edukacyjne 150 zł, wyżywienie 700 zł, woda do picia 172,80 zł.

Matka małoletniego miała wówczas 38 lat, posiadała wykształcenie wyższe w dziedzinie marketingu i zarządzania. Była zatrudniona w (...) Sp. z o.o. jako doradca medyczny. Posiadała zadaniowy czas pracy. Osiągała dochód w wysokości 9708,95 zł netto miesięcznie oraz dodatkowe premie w różnej wysokości. Zaciągnęła kredyt 31 lipca 2017 r. w wysokości 21000 zł celem spłaty zobowiązań wobec pozwanego za niewykonywanie kontaktów, rata miesięczna tego kredytu wynosiła 384 zł.

Małoletni wraz z matką zajmował dom obciążony kredytem hipotecznym. Koszty mieszkaniowe oraz małoletniego przedstawiały się następująco: prąd 240 zł, woda 361,62 zł, gaz 439,84 zł, podatek od nieruchomości 116 zł, śmieci 111 zł, ochrona 86 zł, kredyt hipoteczny 1935,71 zł, telewizja 200,12 zł.

Pozwany miał wówczas 39 lat, posiadał wykształcenie wyższe w dziedzinie zarządzania i marketingu. Od 2012 roku był właścicielem domu jednorodzinnego w P. o wartości ok. 350 000 zł, obciążonego kredytem hipotecznym. Poza małoletnim nie posiadał innych dzieci. Pozostawał w nieformalnym związku.

Pozwany od 2009 r. prowadził działalność gospodarczą w przedmiocie dystrybucji sprzętu medycznego. Był współnikiem w (...) spółka z o.o. spółka komandytowa oraz (...) Sp. z o.o. Będąc wiceprezesem spółek miał w nich udział po 15 %. Osiągał z tego tytułu dochód miesięczny w wysokości 7000 zł, a jego wynagrodzenie było zmienne, zależne od wyników działalności gospodarczej. Miał nienormowany czas pracy. Z zeznania podatkowego za rok 2016

wynikało, że osiągnął dochód w wysokości 76 963,35 zł. W okresie od 1 stycznia 2017 r. do 30 listopada 2017 r. uzyskał dochód w wysokości 82183,83 zł. Posiadał oszczędności w wysokości 10 tys. zł. Posiadał do dyspozycji cztery samochody, które były własnością spółek, w których był współwłaścicielem.

Pozwany spłacał kredyt w wysokości 200 000 zł, zaciągnięty na budowę domu. Miesięczna rata kredytu wynosiła 1200 zł.

Pozwany partycypował w kosztach utrzymania małoletniego, dokonując zakupu odzieży, zabawek, środków czystości i żywności oraz wstępu do placówek odwiedzanych z dzieckiem. Dodatkowo partycypował w kosztach ubezpieczenia syna w wysokości 180 zł.

(dowód: akta Sądu Rejonowego w Zielonej Górze, sygn. akt III RC 542/17)

Małoletni J. ma obecnie 7 lat. Od września bieżącego roku uczęszcza do pierwszej klasy szkoły podstawowej.

Podstawowe usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego przedstawiają się następująco:

- wyżywienie 700 zł;
- odzież i obuwie 250 zł;
- zajęcia dodatkowe (szermierka) 120 zł;
- wydatki na leki 125 zł;

Wcześniej małoletni uczęszczał do publicznego przedszkola, którego miesięczny koszt wynosił 150 zł. W związku z rozpoczęciem nauki w szkole podstawowej matka małoletniego zakupiła wyprawkę dla syna, na zakup której otrzymała świadczenie z programu Dobry Start w kwocie 300 zł. Koszt wyprawki wyniósł 1000 zł i złożyły się na niego między innymi koszty tornistra 220 zł, zeszytu i książki do religii 25 zł, ubrań na gimnastykę 250 zł, roczna składka na radę rodziców 80 zł, składka na imprezy klasowe 100 zł, album inauguracyjny 55 zł, zdjęcia do legitymacji 22 zł.

Małoletni nie posiada orzeczenia o niepełnosprawności. Małoletni niezmiennie leczony jest w związku ze zdiagnozowaną u niego nerwicą dziecięcą oraz astmą oskrzelową. W czerwcu 2019 roku zdiagnozowano u niego również dysocjację układu nerwowego. Stałe miesięczne wydatki na leki dla małoletniego wynoszą około 125 zł i w porównaniu z 2017r. zmniejszyły się o połowę. Od stycznia 2021r. małoletni nie korzysta już z odpłatnych wizyt u pediatry i pulmonologa, a w ramach NFZ. Od dwóch lat nie było potrzeby wizyty z małoletnim u lekarza psychiatry.

Małoletni uczęszcza na zajęcia dodatkowe z szermierki. Na zajęciach wymagany jest strój, którego koszt to wydatek rzędu 2000 zł. Małoletni chciałby uczęszczać również na zajęcia z nauki pływania, których koszty kształtują się na poziomie 400 zł miesięczne (zajęcia dwa razy w tygodniu) oraz na zajęcia z robotyki (150 zł miesięcznie)

Małoletni raz na kwartał uczęszcza do stomatologa na fluoryzację zębów. Koszt jednego zabiegu fluoryzacji to 150 zł.

Małoletni uczęszcza na nieodpłatną terapię do poradni psychologiczno - pedagogicznej

Małoletni mieszka wraz z matką w wynajmowanym domu, w zabudowie szeregowej. Miesięczne koszty mieszkaniowe to: czynsz 2500 zł, woda 200 zł, prąd 200 zł, gaz 100 zł (200 zł co drugi miesiąc).

Matka małoletniego ma obecnie 41 lat. W kwietniu 2020 roku sprzedała dom w Z. za kwotę 580 000 zł. Uzyskaną ze sprzedaży kwotę przeznaczyła na spłatę zobowiązań kredytowych.

W związku ze zdiagnozowaną u niej chorobą jelita drażliwego oraz mikroskopowym zapaleniem jelita do 22 września 2021 roku przebywała na świadczeniu rehabilitacyjnym, które wynosiło 3 400 zł miesięcznie. Z uwagi na prowadzone przeciwko niej postępowanie egzekucyjne o zapłatę świadczeń z tytułu utrudniania realizowania

kontaktów pozwanego z małoletnim otrzymywała świadczenie rehabilitacyjne w kwocie 2 100 zł miesięcznie. Kwota z tytułu kar za nieprzestrzeganie postanowienia w przedmiocie kontaktów małoletniego powoda z pozwanym na dzień zamknięcia rozprawy wynosiła ponad 180 000 zł.

Matka małoletniego powoda posiada orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, w którym stwierdzono, że niepełnosprawność istnieje od 05.11.2018r., orzeczenie wydano do 30.09.2022r. i wskazano zatrudnienie jedynie w warunkach pracy chronionej.

Na rynku są liczne oferty pracy, w tym co istotne w systemie zdalnym, dla osób w wieku i z kwalifikacjami matki małoletniego powoda np. jako przedstawiciel medyczny/farmaceutyczny (k. - 206, 207)

dowód: zaświadczenie lekarskie k. - 19, 20, 31, 32, 54, orzeczenie o niepełnosprawności k. - 309, zaświadczenie ZUS k. - 58, k. - 264, orzeczenie lekarza orzecznika ZUS k. - 59, przelew świadczenia z ZUS k. - 265 i nast., dokumentacja lekarska k. 60 i nast., dokumentacja postępowania egzekucyjnego k. 62 i nast., postanowienie SO w Zielonej Górze VI Cz 66/20 k. 65 i nast., rachunki z tytułu utrzymania domu k. - 70 i nast., odpis postanowień z uzasadnieniami Sądu Rejonowego w Zielonej Górze w sprawie I. N. 109/16 k. 125 i nast., k. 161 i nast., oferty pracy k. 199 i nast., zaświadczenie (...) k. - 339, zaświadczenie klubu sportowego k. - 431, częściowo zeznania matki małoletniego powoda k. 418 i nast.,

Pozwany ma obecnie 42 lata. Poza małoletnim powodem nie posiada dzieci. Jest nadal współwłaścicielem spółki (...) sp. z o.o. sp. komandytowa. Miesięczne wynagrodzenie pozwanego wynosi 12 000 zł, ale z uwagi na zmianę systemu opodatkowania spółek komandytowych ma docelowo wynosić 10 000 zł. Nadto jest (...) spółki (...), z której nie pobiera wynagrodzenia z uwagi na brak zysku w tej spółce. Posiada oszczędności w wysokości 100 000 zł. Jest niezmiennie właścicielem domu wolnostojącego w P.. Spłaca kredyt hipoteczny, którego miesięczna rata wynosi 1300 zł. Nie posiada innych nieruchomości, kosztowności, papierów wartościowych. Nie posiada samochodu, korzysta ze służbowego. Na wyżywienie pozwany miesięcznie przeznaczają około 1 500 zł, na opłaty za media 1 000 zł, na odzież i obuwie około 500 – 600 zł, składa na ubezpieczenie 400 zł.

Pozwany opłaca dla małoletniego powoda dodatkowe ubezpieczenie medyczne – miesięcznie 280 zł.

W związku ze śmiercią ojca pozwanego pomaga on finansowo swojej matce, przekazując jej miesięcznie kwotę ok. 1000 zł.

Pozwany chce spotykać się z synem; jest mu to od kilku lat uniemożliwiane, pozwany chce przekazywać świadczenia rzeczowe na rzecz syna, jest to również uniemożliwiane.

dowód: wydruk korespondencji k. 222, zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu k. - 223 i nast., zeznania pozwanego k. - 452 i nast.,

Stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o wyżej powołane dowody. Sąd nie dał wiary zeznaniom matki małoletniego powoda w części, w której określiła sam koszt wyżywienia małoletniego na 1 600 – 1700 zł, albowiem podana kwota jest znacznie zawyżona i nie odpowiada zasadom doświadczenia życiowego. W pozostałej części zeznania stron korespondowały z przedstawionymi przez nie dokumentami; nie zachodzą podstawy do ich kwestionowania. Sąd na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 i 3 k.p.c. oddalił wnioski dowodowe matki małoletniego powoda jako nieistotne dla rozstrzygnięcia i wykazane innymi dowodami (k. - 543).

Sąd zważył.

M. - prawną podstawę rozpoznania żądania pozwu stanowią przepisy art. 133, 135 i 138 k.r.o..

Zgodnie z art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków, każda ze stron może żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Ustalenie czy nastąpiła zmiana stosunków następuje przez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami istniejącymi podczas ustalania wysokości poprzednich alimentów. Poprzez zmianę stosunków należy przede wszystkim rozumieć zarówno zmiany w statusie ekonomicznym strony powodowej, wynikające z usprawiedliwionych potrzeb, jak i zmianę zakresu możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Należy jednak pamiętać, że górny pułap świadczeń alimentacyjnych będą wyznaczały każdorazowo możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego i to nawet w sytuacji, gdyby nie zaspokajały one w pełni usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych (poruszone w wyroku Sądu Najwyższego z 20 sierpnia 1972 roku, III CRN 470/71, Gazeta (...) 1972, nr 9).

Zgodnie z regulacją art. 133 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Poza powyższym wypadkiem uprawniony do świadczeń alimentacyjnych jest tylko ten, kto znajduje się w niedostatku. Rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się.

Postępowanie dowodowe wykazało, że od czasu wydania poprzedniego orzeczenia o alimentach nie wzrosły koszty utrzymania małoletniego powoda.

Rzeczywistym powodem wniesienia pozwu o podwyższenie alimentów jest nieuzasadniona ekonomicznie decyzja matki małoletniego powoda o przeprowadzce z Z. do R. oraz wynosząca ponad 180 000 zł kwota, którą matka małoletniego ma zapłacić pozwanemu za uporczywe nierealizowanie postanowienia w przedmiocie kontaktów małoletniego z ojcem.

Obecnie matka małoletniego ponosi wysoki koszt wynajmu domu. W czasie poprzedniej sprawy była właścicielką domu, spłacała kredyt hipoteczny, którego rata wynosiła 1 935, 71 zł. Sam czynsz najmu domu wynosi 2 500 zł. Sąd ocenia ten wzrost kosztów utrzymania jako nieracjonalny i nieuzasadniony. Wskazać należy, że decyzją o przeprowadzce i zorganizowaniu życia kilkaset kilometrów od dotychczasowego centrum życiowego, nie może obciążać pozwanego, zwłaszcza, że matka małoletniego nie przeprowadziła się do miejsca, w którym ma rodzinę czy też skąd pochodzi, a do miejsca, w którym ma znajomych. Ponadto dodać należy, że dom, nawet obciążony kredytem hipotecznym, był składnikiem majątku matki małoletniego powoda, a w przyszłości również małoletniego. Obecnie matka małoletniego dom sprzedała i ponosi koszt wynajmu innego domu, wyższy niż rata kredytu hipotecznego.

Nie można odmówić pozwanemu możliwości realizowania obowiązku alimentacyjnego poprzez osobiste starania o wychowanie i utrzymanie małoletniego, co z pewnością ma dla małoletniego istotne znaczenie, albowiem jest siedmioletnim chłopcem i kontakt z tatą jest istotny dla jego rozwoju. Nie sposób wymagać od pozwanego, aby swój obowiązek alimentacyjny realizował jedynie poprzez łożenie pieniędzy na syna. Matka małoletniego pozbawia pozwanego tej możliwości realizowania obowiązku alimentacyjnego i jest to jej działania zawinione – orzeczenia sądu co do obowiązku zapłaty na rzecz pozwanego.

Sąd przyjął ponadto, że rzeczywistym powodem wniesienia pozwu o podwyższenie alimentów jest wysoka zaległość matki małoletniego powoda wobec pozwanego z tytułu kar nałożonych na nią za uporczywe nierealizowanie postanowień co do kontaktów pozwanego z synem. Powtórzyć należy za Sądem Okręgowym w Zielonej Górze – uzasadnienie postanowienia z 30 czerwca 2020r. w sprawie o sygn. akt IV Cz 66/20, - że „P. P. pomija jednak, że gdyby przestrzegала ustalonych kontaktów, nie byłaby zobowiązana do zapłaty. Uczestniczka zdawała sobie sprawę, że za każdy naruszony kontakt sąd nakaże jej zapłacić 500 zł, tym samym swoimi działaniami sama sprowadziła na siebie dolegliwość finansową”. Podkreślenia wymaga, że orzeczenie to zostało wydane już po rozpoznaniu sprawy alimentacyjnej, a Sąd ocenił, że „uczestniczka podniosła, że kwota zagrożenia jest dla niej zbyt wysoka. Trudno zgodzić się z tą argumentacją, skoro po orzeczeniu zagrożenia zapłatą kwoty 500 zł do kontaktów nie doszło ponad 80 razy. Zasady logicznego rozumowania nasuwają odmienny wniosek – kwota ta była zbyt mało dotkliwa, gdyż nie powstrzymała uczestniczki przed blokowaniem wnioskodawcy kontaktów z małoletnim”.

Małoletni na chwilę zamknięcia rozprawy był uczniem I klasy szkoły podstawowej; odpadł zatem koszt utrzymania w postaci opłaty za przedszkole. Odpadał ponadto koszt terapii psychologicznej (360 zł miesięcznie), obecnie małoletni uczestniczy w nieodpłatnej terapii w poradni pedagogiczno – psychologicznej. Sąd zmiarkował miesięczne koszty wyżywienia małoletniego na kwotę 700 zł kierując się zasadami rozsądku i doświadczenia życiowego. Od dwóch lat nie było potrzeby wizyty z małoletnim u lekarza psychiatry, uprzednio koszt jednej wizyty wynosił 150 zł. Odpadał też koszt wizyt u pediatry i pulmonologa, albowiem od stycznia 2021r. małoletni korzysta z pomocy tych specjalistów w ramach publicznej służby zdrowia. O połowę zmniejszyły się stale miesięczne wydatki na leki.

Faktem jest, że zmianie uległy możliwości zarobkowe matki małoletniego, albowiem obecnie jest zaliczona do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. Wskazać jednak należy na bardzo liczne oferty pracy dla matki małoletniego powoda w systemie zdalnym. Tym samym, pomimo wskazania jedynie do pracy w warunkach pracy chronionej, matka małoletniego mogłaby z pewnością zarobić pieniądze, tak, aby utrzymać siebie.

Podsumowując rata alimentacyjna ustalona na kwotę 1 300 zł miesięcznie na rzecz siedmiolatka od jednego z rodziców, odpowiada tej części usprawiedliwionych potrzeb małoletniego, w których powinien partycypować pozwany, tak, aby małoletni żył z nim na równej stopie życiowej. Podkreślenia wymaga, że pozbawienie osobistych kontaktów uniemożliwia też pozwanemu przykazywania świadczeń rzeczowych dla syna, co również stanowiłoby realizację obowiązku alimentacyjnego. Tym samym nawet zmiana w możliwościach zarobkowych matki małoletniego powoda poprzez zaliczenie do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności nie uzasadnia podwyższenia raty alimentacyjnej, albowiem pozwany gdy mógł z synem się spotykać i przekazywać mu prezenty i inne świadczenia rzeczowe, to w przeważającej części utrzymywałby małoletniego powoda, zapewniając niemal w całości zaspokojenie jego usprawiedliwionych potrzeb. Należy podkreślić, że pozwany opłaca dodatkowe ubezpieczenie medyczne dla małoletniego powoda, co miesięcznie wynosi 280 zł i bacząc na stan zdrowia małoletniego, z pewnością jest wydatkiem celowym.

Na marginesie zauważyć należy, że pozwany nie jest zobowiązany do alimentowania matki małoletniego powoda, a zatem niesłusznie przedstawiła ona wspólne z synem zestawienie kosztów utrzymania. Wydaje się również, że pozwany nie jest zobowiązany do partycypowania w kosztach karmy dla psów i kotów oraz leków dla psa (k. - 267).

Mając na uwadze powyższe na mocy art. 133, 135 i 138 k.r.o. powództwo jako nieuzasadnione należało oddalić.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c.

Rb., 08.11.2021r.

SSR Katarzyna Rybczyńska